

KLIMA (1) *sb*

klima *n a.* **klimat** *m.*

G pl klimát(o)w.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Jeden z 32 pasów, na które dzielili geografowie powierzchnię ziemi od równika do bieguna, strefa [clima – kraina; plaga albo dalekość na niebie albo też na ziemi Mącz 57b; – wymierzona część nieba albo ziemi Calep; kraj świata, abo dział ziemi od południa na północy takiej szerokości, która pół godziny odmiany we dniu abo w nocy uczyni – clima Cn]:

W połączeniu szeregowym: Ludzie wczenni w gwiazdárskich náukách/ ziemię dołthátecźnie wypifali y rozmierzyli/ zwałszcźá Ptolomeus Alexándriyłki/ ták pułte kráiny iáko y oliádłe/ przez znáki Cirkułow/ Párállelow/ Klimatow/ Kolurow/ y przez inne rozmaitemi przezwiłki miánowáne BielKron 263.

ZCh